

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/279/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114202892
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3114202892.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobcu: W. E. B., s.r.o. so sídlom A., W. XX, IČO: XX XXX XXX, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. P. E., s.r.o., so sídlom A., K. XX, IČO XX XXX XXX, proti žalovanému: W. V., štátnemu občanovi SR, bytom K.-D. 5, do XX.XX.XXXX za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného občianske združenie M. Y. W. B., so sídlom A., M., právne zast. JUDr. W. W., advokátom so sídlom A., D. XX, o zaplatenie 601,15 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. februára 2016, č.k. 11C/59/2014-43, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť občianskemu združeniu M. Y. W. B. trovy právneho zastúpenia p o t v r d z u j e .

Občianskemu združeniu M. Y. W. B. náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Zároveň uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 96,46 Eur, do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.02.2014 voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 601,15 Eur s 8,50% ročným úrokom z omeškania od 19.08.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom nesplateného úveru. Uviedol, že so žalovaným dňa 21.05.2010 uzatvoril zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 1.020 Eur. Dňa 22.09.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník, ktorý sa k návrhu vo veci samej vyjadril písomne podaním zo dňa 27.04.2015, doručeným tamojšiemu súdu dňa 29.04.2015 s tým, že medzi účastníkmi ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil § 261 ods. 3 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, § 39, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 O.s.p.. Z vykonaného dokazovania po právnom posúdení veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Mal za preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z oboznámených listín vyplýva, že žalovaný dal žalobcovi písomný návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere na predtlačenom formulári žalobcu nazvanom Žiadosť o poskytnutie revolvingového úvere/Zmluva o revolvingovom úvere - bod 4. V tejto žiadosti uviedol požadovanú čiastku úveru, počet a termín splatnosti splátok úveru, ich výšku, celkovú čiastku, ktorú musí zaplatiť, ročnú úrokovú sadzbu úveru, predpokladanú RPMN úveru i priemernú RPMN. Súčasťou návrhu boli aj predtlačené Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti žalobcu. Žalovaný návrh zmluvy podpísal dňa 17.05.2010. Následne dňa 21.05.2010 podpísal návrh zmluvy aj žalobca, ktorý do predtlačeneho formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úvere/Zmluvy o revolvingovom úvere v bode 5. uviedol údaje o schválenom úvere /výška schváleného úveru, počet splátok úveru a termín splatnosti splátok

úveru, ich výšku, celkovú čiastku, ktorú musí žalovaný zaplatiť, ročnú úrokovú sadzbu úveru, RPMN úveru i priemernú RPMN/, ktoré sa zhodovali s údajmi vyplnenými žalovaným v jeho návrhu, až na údaj o RPMN úveru. Strany sporu sa tak dojednali na podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úveru, čím medzi nimi došlo k uzatvoreniu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže strany sporu uzatvorili riadnu písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súd prvej inštancie preskúmal túto aj z pohľadu dodržania korektívnu dobrých mravov, a to s ohľadom na skutočnosť, že v danej veci sa jedná o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, keď na strane veriteľa vystupuje dodávateľ ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupuje fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd prvej inštancie konštatoval, že dohodnutý úrok z úveru 70,01 % ročne presahoval úroky, za ktoré v tom čase /máj 2010/ poskytovali peňažné ústavy úvery a ktoré sa podľa štatistických údajov Národnej banky Slovenska zverejnených na internete pri obdobných úveroch poskytovali ročne vo výške 12,69 %. Takéto dojednanie úrokov z úveru považoval za neplatné v celom rozsahu. Žalovaný tak nie je povinný zaplatiť žalobcovi z poskytnutého spotrebiteľského úveru žiadny úrok. Vzhľadom na uvedené závery súd prvej inštancie mal za to, že žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi sumu predstavujúcu istinu skutočne poskytnutého spotrebiteľského úveru, ktorá mu bola podľa karty klienta vyplatená. Nakoľko žalovaný nesporne zaplatil sumu vyššiu, súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. Uviedol, že úspešnému žalovanému by vo vzťahu k žalobcovi patrila náhrada všetkých trov konania. Žalovaný si však žiadne trovy neuplatnil, pričom súd prvej inštancie rozhodoval o náhrade trov konania na návrh (§ 151 ods. 1 O. s. p.), preto mu náhradu trov konania nepriznal. Vzhľadom na zásadu úspechu v spore súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 O. s. p. zaviazal neúspešného žalobcu, aby na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane úspešného žalovaného zaplatil náhradu trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia vo výške 96,46 Eur, a to za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k žalobe v roku 2015 á 39,84 eur a 2x režijný paušál á 8,39 eur podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

2. Proti rozsudku vo výroku o trovách konania, podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok o trovách tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. V odvolaní uviedol, že subjekt vystupujúci ako vedľajší účastník nie je zapísaný v zozname združení Ministerstvom hospodárstva SR, a ani nebolo preukázané že ciele v zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. sú hlavnou náplňou jeho činnosti. Mal za to, že súd neoprávnene konal s daným subjektom, ktorému v zmysle O. s. p. postavenie vedľajšieho účastníka nevzniklo. Súd prvej inštancie sa mal zaoberať otázkou účelnosti pri posúdení nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov právneho zastúpenia. Dal do pozornosti rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.02.2015, č.k. 5Co/958/2014 a Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp.zn. 17Co/91/2012. Dôvodil, že napadnutý rozsudok neobsahuje žiadne odôvodnenie, na základe ktorého súd prvej inštancie priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia.

3. Žalovaný, ani občianske združenie M. Y. W. B., sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, po podaní odvolania žalobcom (odvolanie zo dňa 29.04.2016) došlo k zmene právnej úpravy sporového konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O. s. p.), podľa ktorého súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania v predmetnom spore. V prechodných ustanoveniach (§ 470 ods. 1, ods. 2 CSP) stanovil, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, avšak s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Procesne preto postupoval odvolací súd podľa ustanovení CSP.

5. Výroky, ktorými bola žaloba zamietnutá a žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania, neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť a odvolací súd ich nepreskúmal.

6. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP v napadnutej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť, nakoľko je vo výroku vecne správne.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca uplatňoval voči žalovanému zaplataenie sumy 601,15 Eur s 8,50% ročným úrokom z omeškania od 19.08.2013 do zaplataenia a náhradu trov konania titulom nesplateného úveru. Podaním zo dňa 16.09.2014, doručeným Okresnému súdu Prievidza dňa 22.09.2014, oznámil vstup do konania občianske združenie M. Y. W. B. ako vedľajší účastník na strane žalovaného, ktoré oznámenie bolo doručené dňa 18.12.2014 právnej zástupkyňi žalobcu. Žalobca so vstupom

vedľajšieho účastníka do konania nesúhlasil v dôsledku čoho rozhodol súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13.02.2015, č. k. 11C/59/2014-32 a vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovaného pripustil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.03.2015.

8. Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

9. Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznáva náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

10. Odvolací súd uvádza, že so zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p.) nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (§ 142 až § 150 O.s.p.), ktorá by reagovala na nový inštitút. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravovala. Nebol tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia, keď existovalo len vedľajšie účastníctvo podľa § 93 ods. 1 O.s.p., teda pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá priznávala náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Právo na náhradu trov konania, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania, vyplývalo z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého mal vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, konal však iba sám za seba. Pokiaľ teda O.s.p. nevyhradil práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne žalobcovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo žalovanému (napr. súhlas so späťvzatím), bolo potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., aplikované aj v danom prípade, neviazalo právo na náhradu trov konania výslovne na žalovaného, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladalo uvedené ustanovenie povinnosť, ako aj právo na náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajšiemu účastníkovi v zmysle zásad zodpovednosti za výsledok konania, prípadne za zavinenie alebo za náhodu. Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostával treťou osobou, mal rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého vstúpil podľa § 93 ods. 4 O.s.p., a preto pre prípad úspechu ním podporovaného účastníka v súdnom konaní mal rovnako ako úspešný účastník právo na náhradu trov konania. Správne preto súd prvej inštancie priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia s poukazom na § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

11. Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady úspechu vo veci, ktorá sa uplatní aj v tomto prípade, je priznanie trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníkovi - strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech. Za takéhoto účastníka - stranu sporu treba nepochybné považovať žalovaného, pričom rovnakú mieru procesného úspechu v preskúmvanej veci so žalovaným dosiahol aj vedľajší účastník vystupujúci v konaní na jeho strane.

12. Po preskúmaní veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s procesným postupom a právnym posúdením súdu prvej inštancie, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na to, že vedľajší účastník na strane žalovaného si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom jeho právneho zastúpenia s tým, že súd prvej inštancie správne pri určení sumy trov jednotlivých položiek právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi postupoval dôsledne podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z. z.) v znení neskorších predpisov. Odmena bola zo strany vedľajšieho účastníka vyčíslená riadne a včas, preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie tak, ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

13. Odvolací súd v tak danom prípade nepovažoval za dôvodné námietky žalobcu týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva žalovaného ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd zdôrazňuje, že odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia bola súdom prvej inštancie správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako za úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv žalovaného v občianskom súdnom konaní. Zákonný predpoklad

účelnosti spíňali v preskúmvanej veci i trovy právneho zastúpenia spočívajúce v priznaní odmeny za ďalší úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 29.04.2015, v ktorom vedľajší účastník poukázal na jednotlivé obsahové nedostatky Zmluvy a neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sa v konečnom dôsledku ukázali ako opodstatnené, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý privodiť pre žalovaného priaznivé rozhodnutie vo veci. Účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, v ktorom žalovaný aj v nadväznosti na intervenciu vedľajšieho účastníka dosiahol procesný úspech v plnom rozsahu.

14. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. To sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, nakoľko vedľajší účastník mal v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný žalobca bol právne zastúpený v konaní, ktoré podľa jeho názoru nespĺňa znaky mimoriadne obtiažnej právnej veci, a v prípade svojho procesného úspechu, prípadne zastavenia konania zavineného žalovaným, by mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, mohol si aj vedľajší účastník na strane žalovaného vychádzajúc z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho mohol v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúchalo právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak neboli iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v preskúmvanej veci odvolacím súdom zistené neboli. Pokiaľ niektoré odvolacie súdy rozhodovali iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a v súlade s podstatou uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.10.2016, sp. zn. 6Cdo/544/2015. V odvolacom konaní bolo plne úspešné občianske združenie M., ktoré však bolo v odvolacom konaní nečinné, teda mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, preto odvolací súd tomuto občianskemu združeniu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).